KÂFİRLERE İLK ÖNCE SELÂM VERMENİN HARAM OLUŞU

[Türkçe — Turkish — تركي]

Râşid b. Hüseyin el-Abdulkerim

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ تحريم ابتداء الكفار بالسلام ﴾

« باللغة التركية »

راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2011 - 1432

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَـــنْ أَبِي هُرَيْـــرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُـــولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَـالَ: ((لَا تَبْـدَءُوا الْيَهُـودَ وَلَا النَّصَـارَى بِالسَّـلَامِ، فَـإِذَا لَقِيـتُمْ أَحَـدَهُمْ فِي طَرِيـقٍ فَاضْـطَرُّوهُ إِلَى أَضْيَقِهِ.)) [رواه مسلم]

Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Yahûdî ve hıristiyanlara ilk önce selâm veren siz olmayın. Yolda onlardan birisiyle karşılaştığınız zaman onu, yolun dar olan tarafına doğru sıkıştırın."[1]

[1] Müslim, hadis no: 2167. Tirmizî, hadis no: 2700. Ebu Davud, hadis no: 5205

عَـنْ أَنَـسِ بْـنِ مَالِـكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَـالَ: قَـالَ النَّـبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا وَعَلَيْكُمْ.)) [متفق عليه]

Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki.

"Kitap ehli (yahûdî ve hıristiyanlar) size selâm verdikleri zaman, siz 've aleykum'[1] deyin!"[2]

عَـنْ أُسَـامَةَ بْـنِ زَيْـدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّـبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكِـبَ حِمَـارًا عَلَيْـهِ إِكَافٌ تَحْتَـهُ قَطِيفَـةٌ فَدَكِيَّةٌ، وَأَرْدَفَ وَرَاءَهُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ وَهُوَ يَعُودُ سَـعْدَ بْـنَ

---

[1] Yani onlara:'Aleykum selâm" demeyin. Çünkü onlar, çoğunlukla selâm veriyormuş gibi "Essâmu aleykum" (âcil ölüm, sizin üzerinize olsun) derler. 'Ve aleykum' dediğiniz zaman ise, onlara: 'Söylemiş olduğunuz şey, sizin üzerinize olsun, sizin başınıza gelsin", demiş olursunuz.

[2] Buhârî, hadis no:6258. Buhârî'ye âittir. Müslim, hadis no: 2163

عُبَادَةَ فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَذَلِكَ قَبْلَ وَقْعَةِ بَدْرٍ، حَتَّى مَرَّ فِي مَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبَدَةِ الْأَوْثَانِ وَالْيَهُودِ وَفِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ ابْنُ سَلُولَ، وَفِي الْمَجْلِسِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، فَلَمَّا غَشِيَتِ الْمَجْلِسَ عَجَاجَةُ الدَّابَّةِ خَمَّرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ أَنْفَهُ بِرِدَائِهِ ثُمَّ قَالَ: لَا تُغَبِّرُوا عَلَيْنَا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ وَقَفَ فَنَزَلَ فَدَعَاهُمْ إِلَى اللَّهِ وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ ابْنُ سَلُولَ: أَيُّهَا الْمَرْءُ! لَا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا إِنْ كَانَ مَا تَقُولُ حَقًّا، فَلَا تُؤْذِنَا فِي مَجَالِسِنَا، وَارْجِعْ إِلَى رَحْلِكَ، فَمَنْ جَاءَكَ مِنَّا فَاقْصُصْ عَلَيْهِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ: اغْشَنَا فِي مَجَالِسِنَا؛ فَإِنَّا نُحِبُّ ذَلِكَ، فَاسْتَبَّ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْيَهُودُ حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَتَوَاثَبُوا فَلَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّضُهُمْ، ثُمَّ رَكِبَ دَابَّتَهُ حَتَّى دَخَلَ عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ فَقَالَ أَيْ سَعْدُ: أَلَمْ تَسْمَعْ إِلَى مَا قَالَ أَبُو

حُبَابٍ يُرِيدُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُبَيٍّ؟ قَالَ: كَذَا وَكَذَا. قَالَ: اعْفُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاصْفَحْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَاكَ اللَّهُ الَّذِي أَعْطَاكَ، وَلَقَدِ اصْطَلَحَ أَهْلُ هَذِهِ الْبَحْرَةِ عَلَى أَنْ يُتَوِّجُوهُ فَيُعَصِّبُونَهُ بِالْعِصَابَةِ، فَلَمَّا رَدَّ اللَّهُ ذَلِكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَعْطَاكَ شَرِقَ بِذَلِكَ، فَذَلِكَ فَعَلَ بِهِ مَا رَأَيْتَ، فَعَفَا عَنْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.)) [متفق عليه]

Üsâme b. Zeyd'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Bedir savaşından önce bir gün Fedek dokuması kaplı saçaklı palan vurulmuş bir merkep üzerine binip (henüz çocuk olan) Üsâme b. Zeyd'i terkisine alarak Hâris b. Hazrec oğullarının mahallesinde Sa'd b. Ubâde'yi hastalığında ziyâret etmişti. Giderken yolda Abdullah b. Übey b. Selûl'ün içinde bulunduğu meclise uğradı. Bu olay, Abdullah b. Übey'in zâhiren müslümân olduğunu ilan etmeden önce idi. Bu mecliste müslümanlardan, puta tapan müşriklerden ve yahûdîlerden karışık birtakım kimseler vardı. Abdullah b. Revâha da bu mecliste bulunuyordu. Merkebin

kaldırdığı toz, meclisi kaplayınca Abdullah b. Übey kaftanıyla burnunu kapadı. Sonra:

- Üzerimizi tozlatmayın, dedi,

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara selâm verdi. Sonra da orada durup merkepten inip onları İslâm'a dâvet etti ve onlara Kur`ân okudu.

Bunun üzerine Abdullah b. Übey:

- Ey kişi! Bu söylediklerin hak ve gerçekse bundan daha güzel bir şey olamaz. Fakat bizim meclisimize gelip de bizi bununla rahatsız etme! Kendi evine git, bizden sana gelen olursa ona anlat, dedi.

Bunun üzerine Abdullah b. Revâha:

- (Ey Allah'ın elçisi! Ona aldırma) meclislerimize her zaman teşrîf buyur, huzurunuzda bizi Kur`ânın belâgati ile ört, onun nurlarıyla bürü. Biz bunu (Kur`ân okumanızı) çok seviyoruz, dedi.

Bunun üzerine müslümanlarla müşrikler ve yahûdîler sövüşmeye başladılar. Hattâ birbirlerini öldürmeye kalkıştılar. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ise onları

sakinleştirmeye devam etti. Sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- merkebine binip Sa'd İbn-i Ubâde'nin evine varıp girdi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- (Ensâr ve Hazrec kabîlesinin büyüklerinden olan) Sa'd'a:

- Ey Sa'd! -Abdullah b. Übey'i kast ederek- Ebû Hubâb'ın ne söylediğini duymadın mı? (Duymuş ol ki) o, şöyle şöyle söyledi (diye az önce geçen olayı anlattı).

Sa'd b. Ubâde:

- Ey Allah'ın elçisi! Sen onu affet ve kusurunu bağışla. Sana Kur'ân indiren Hakk`a yemîn ederim ki, Allah'ın irâdesi sana nübüvvet vermekle tecellî etti. Halbuki şu belde (Medîne) halkı İbn-i Übeyy'in başına tac giydirmek ve krala mahsûs sarık sarmak (bu sûretle kendilerine kral edinmek) üzere anlaşmışlardı. Ne zaman ki Allah Teâlâ sana ihsân ettiği hak (nübüvvet) ile onun bu tasavvurunu imkansız kılınca seni haset etti. İşte bu sebeple sana gördüğün çirkin harekette bulundu.(Sen onu affet! Dedi).

Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onu affetti."[1]

KONUNUN KISA AÇIKLAMASI:

Selâm, müslümanlar için bir esenliktir. Selâmda, kendisine selâm verilen kimseyi şereflendirme ve ona itibar etme vardır. Bu sebeple onları şereflendirme ve onlara itibar etme olduğundan dolayı kâfirlere ilk önce selâm vermek câiz değildir. Fakat eğer bize selâm verirlerse, onların selâmını alırız (onlara: Ve aleykum, deriz).

KONUDAN ÇIKARILAN SONUÇLAR:

[1] Buhârî, hadis no: 6254. Müslim, hadis no: 1798. Tirmizî, hadis no: 2702

1. Kâfirlere ilk önce selâm vermek haramdır. Eğer bize selâm verirlerse, onlara: "Ve aleykum" deriz.[1]

2. Bir mecliste hem müslümanlar, hem de kâfirler var ise, o topluluğa selâm vermek câizdir.

[1] Bazı âlimler, açık ve anlaşılır bir ifâdeyle selâm verdikleri zaman onlara: "Ve aleykum selâm" diye cevap verileceği görüşündedirler. Bkz: "Zâdu'l-Meâd", c: 2, s: 424. "İbn-i Useymîn'in Fetvâları", c: 3, s: 33. "et-Temhîd", c: 17, s: 89.